

des ham, at han offere maa flytte og maa oprette Lejekontrakt. Nu er Forholdet det, at ved Lejekontrakter beregnes Stempel af Lejekontrakter lydende paa Opsigelse, til 2den Klasses Takst af den 5-dobbelte aarlige Leje. Hvis nu en Mand flytter en Gang om Aaret, skal han hver Gang betale Stempel af det 5-dobbelte, uagtet Lejekontrakten i Virkeligheden kun kommer til at vare et Aar. Dertil kommer, at det vistnok maa erkendes, at det er en ualmindelig høj Stempelafgift, at der skal svares 2den Klasses Takst af det 5-dobbelte af et Aars Husleje. Det er i og for sig en trykkende Afgift i alle Tilfælde, men jeg tror, at naar der er Tale om Smaafolk, som ofte flytte, og over for hvem dog denne Beregning af det 5-dobbelte maa anvendes, bliver det særlig trykkende. Det, der her foreslaas, er, at man skal give Familiefædre, Personer, som have ondt nok ved at slaa sig igennem i Forvejen, en Lempelse med Hensyn til en Nødvendighedsartikel. En Lejlighed er jo en nødvendig Ting for en Mand med Kone og Børn, og skal han have en Lejlighed, maa han ogsaa have en Lejekontrakt. Man paalægger saa ham at betale en Skat — det er Lejeren, som betaler Stemplet — til Staten, uagtet han i Virkeligheden slet ikke har Raad dertil. — Og ser man hen til forskellige andre Bestemmelser i Stempelloven og i andre Love, vil man finde, at der er Analogier, hvor man netop i de mindre Forhold og for Personer i ringere Stillinger har fritaget for Stempelafgift eller andre Afgifter, medens de paagældende Kontrakter i andre Forhold svare Afgift. Man kunde nok finde flere Eksempler, men jeg mindes i Øjeblikket kun det, at Kontrakten om Arbejdsleje ere stempelfri, naar Vederlaget er et vist mindre Beløb. Med Hensyn til Bygningsafgiften er det ogsaa saaledes, at de smaa Lejligheder, som altsaa lejes ud til Smaafolk, ligeledes ere fri for denne Afgift.

Hvad enten man nu ser hen til det formelle Punkt, som den højtærede Minister fremhævede eller til det mere reelle Punkt, synes jeg, der her er en meget udmærket Lejlighed, som vi ikke skulle lade gaa fra os, til at vise, at vi have Følelse for Smaafolk, og at vi, hvor der er paalagt ubillige Skatter, skulle søge at redressere dem. Den formelle Betragtning, den højtærede Finansminister gjorde gældende, har han i ethvert Tilfælde selv slaaet sig ud af Haanden ved i Fjor at komme med et Forslag om Ophævelse af § 64 i Stempelloven.

C. C. Andersen: Jeg ønsker ogsaa med et Par Ord at anbefale dette lille Lovforslag, som i særlig Grad vedrører Arbejderne og navnlig de Arbejderfamilier, som have mange Børn, og som Følge deraf ofte jages fra Hus til Hus, fordi mange Husejere her i Kjøbenhavn ikke ønske at have Lejere med mange Børn. Det er særlig over for saadanne Arbejderfamilier, som paa Grund af denne stadige Omflytning ofte leve under højst kummerlige Forhold, at denne Stempelskat virker paa en i høj Grad uretfærdig Maade. Der forekommer mig derfor at kunne være Grund for dette høje Ting, da nu denne Sag saa ofte har været forelagt i Tinget, at tage noget Hensyn til dette Forhold og søge at gennemføre en Ordning, som er noget mere retfærdig over for disse mange fattige Familier, end den nu bestaaende Ordning i Virkeligheden er. Man kunde saa meget lettere gøre dette, som den Del af Stempelskatten, der her er Tale om, jo i Grunden øver en saa ganske ringe Indflydelse med Hensyn til Statskassens Indtægter. Jeg vil derfor meget anbefale det høje Ting med Sympati at omfatte dette lille Lovforslag og om muligt faa det gennemført endnu i denne Samling.

Finansministeren (Hørring): Det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Oct. Hansen) mente, at jeg var uberettiget til at modsætte mig en stykkevis Reform af Stempellovgivningen, fordi jeg selv i forrige Aar havde fremsat et Forslag om en saadan Reform, nemlig i mit Forslag til Stempelfrihed for Opsigelse af forskellige Kontrakter. Maaske jeg i den Anledning maa erindre det ærede Medlem om, at det Forslag, han saaledes omtalte, var begrundet deri, at Højesteret, ved en Afgørelse i en Sag derom, havde fastslaaet en Forstaaelse af Stempellovgivningens § 64, der gjorde en Forandring i denne Paragraph nødvendig efter min Opfattelse. Dette var min Grund til at fremsætte det nævnte Forslag, og det var min eneste Grund dertil, medens jeg ikke dermed tilsigtede at skaffe nogen Lettelse for Stempelafgiften.

Juul-Rysensteen: Jeg skal fatte mig ganske kort, idet jeg er fuldstændig enig med den højtærede Finansminister i, at det ikke gaar an saaledes at røre ved Statens Indtægter i et enkelt Punkt, naar maa ikke ved, hvorhen Konsekvenserne ville føre. Maa jeg i Anledning af de Udtalelser, der faldt fra den modsatte Side af